

Gideon, Jefta ja Simson

***”Kun Herra nosti heille tuomarit, Herra oli tuomarin kanssa ja pelasti heidät vihollistensa käsistä tuomarin elinaikana.”
Tuomarien kirja 2:18***

Useiden vuosisatojen ajan Joosuan kuoleman jälkeen Israelissa ei ollut mitään selvää hallintojärjestelmää. Kirjoitusten mukaan tänä aikana jokainen teki sen, mikä oli ”oikeaa hänen omissa silmissään”. (4. Mooseksen kirja 33:52-56; Tuomarien kirja 21:25). Suurimmaksi osaksi suuntaus oli kohti vääryyttä ja väärin jumalien palvomista. Rangaistuksena heidän pahoista teoistaan Jumala salli israelilaisten joutua vihollistensa sortamiksi, joita he eivät olleet ajaneet kokonaan pois Kanaanin maasta, kuten hän oli käskennyt. (Tuomarien kirja 2:13-15). ”Mutta Herra herätti heille tuomarit, jotka pelastivat heidät niiden käsistä, jotka heitä riistivät.” (Jae 16). Tässä artikkelissa tarkastellamme kolmen uskollisen tuomarin – Gideonin, Jeftan ja Simsonin – elämää.

Gideon oli Israelin viides tuomari. Kun hänet mainitaan ensimmäisen kerran, enkeli vierailee hänen luonaan, kun hän puintia "veinipuristimella vehnää, piilottaakseen sen midianilaisilta", jotka olivat sortaneet Israelia seitsemän vuotta. Enkeli sanoi Gideonille: "Herra on sinun kanssasi, sinä urhea mies." (Tuomarien kirja 6:11,12). Gideonin vastaus enkelille ei ollut kovin innostunut. Hänen oli vaikea ymmärtää, miten näissä olosuhteissa voitiin sanoa, että Herra oli hänen kanssaan tai itse asiassa kenenkään israelilaisen kanssa. Hän kysyi enkeliltä: "Jos Herra on meidän kanssamme, miksi kaikki tämä on tapahtunut meille? Missä ovat kaikki ne ihmeet, joista isämme ovat kertoneet meille sanoen: 'Eikö Herra ole tuonut meidät Egyptistä? Mutta nyt Herra on hylännyt meidät ja antanut meidät midianilaisten käsiin'." jae 13

Tämä vastaus ei välttämättä tarkoita, että Gideon epäili enkelin väitettä, vaan se oli ehkä vain hänen tapansa saada lisätietoja. Gideon päätteli, että jos Jumala oli aiemmin tehnyt ihmeitä pelastaakseen kansansa, hänen pitäisi pystyä tekemään niin uudelleen, ja hän halusi varmistua siitä, että näin ollen . Herra vastasi Gideonille enkelin välityksellä: "Mene tällä voimallasi, niin pelastat Israelin midianilaisten käsistä: enkö minä ole lähettänyt

sinua?” Tämä vakuutus ei vakuuttanut Gideonia, sillä hän vastasi: ”Kuinka minä voisin pelastaa Israelin? Katso, minun sukuni on köyhä Manassessa, ja minä olen vähäisin isäni talossa.” Jakeet 14,15

Tässä Gideon osoittaa tyypillistä nöyryyttä, joka on ollut ominainen kaikille, joita Herra on käyttänyt palveluksessaan. Hänen perheensä oli köyhä, ja ilmeisesti olosuhteet olivat sellaiset, että Gideon oli saanut tuntea olevansa vähäpätöinen perheessään, mistä johtui hänen yllättyneisyytensä ja epärointinsa, kun Herra osoitti hänet valinnakseen kansansa vapauttajaksi. Jumala rauhoitti tätä nöyryyttä miestä sanoen hänelle: ”Minä olen sinun kanssasi, ja sinä lyöt midianilaiset kuin yksi mies.” (Tuomarien kirja 6:16). Kun Herra vakuuttaa: ”Minä olen sinun kanssasi”, jopa nöyryimmät ja heikoimmat ihmiset tulevat urheiksi ja rohkeiksi, jos heillä on uskoa Häneen, mutta Gideonin uskoa piti vahvistaa. Hän ei epäillyt Herraa, mutta halusi olla varma, että se oli Israelin Jumala, joka oli yhteydessä häneen. Niinpä hän vastasi jälleen: ”Jos nyt olen löytänyt armon sinun silmissäsi, niin näytä minulle merkki, että se todella olet sinä, joka puhut minulle.” jae 17

Sitten Gideon pyysi Herran enkeliä jäämään paikalle, "kunnes tulen luoksesi, tuon lahjani ja asetan sen sinun eteesi". Sanansaattaja lupasi jäädä. "Gideon meni sisään ja valmisti vuohenpoikasen ja happamattomat leivät, jotka oli tehty eifasta jauhoja. Hän pani lihan koriin ja liemen kattilaan, toi ne tammen alle ja esitti ne hänelle" (jakeet 18,19). Sitten Jumalan lähettiläs sanoi Gideonille: "Ota liha ja happamattomat leivät, aseta ne tälle kalliolle ja kaada liemi. Ja hän teki niin. Sitten Herran enkeli ojensi kädessään olevan sauvan pään ja kosketti lihaa ja happamattomia leipiä, ja kivi syttyi tuleen ja kulutti lihan ja happamattomat leivät. Sitten Herran enkeli katosi hänen silmistään." jakeet 20,21

Herran enkeli oli ilmestynyt Gideonille ihmisen muodossa. Jumalallisen voiman ihmeellinen ilmentymä ja taivaallisen sanansaattajan äkillinen katoaminen saivat Gideonin ymmärtämään, kenen kanssa hän oli puhunut. Sitten hän sanoi: "Voi, Herra Jumala! Sillä minä olen nähnyt Herran enkelin kasvotusten. Ja Herra sanoi hänelle: Rauha sinulle, älä pelkää, sinä et kuole." jakeet 22,23

Baalin palvonta tuhottiin

Nyt kun Gideon oli saanut varmuuden siitä, että Herran siunaus oli hänen kanssaan, hän oli valmis jatkamaan tehtäväänsä vapauttaa israelilaiset midianilaisista. Tätä varten oli välttämätöntä tuhota Baalin palvonta maassa. Tämä oli Gideonille vaikea koettelemus, sillä hänen oma isänsä oli perustanut alttarin tälle pakanalliselle palvonnalle.

Herran enkeli sanoi hänelle: "Ota isäsi nuori härkä, seitsemänvuotias härkä, ja kaada isäsi Baalin alttari ja kaada sen vieressä oleva pyhä metsä [idolien palvonnassa käytetyt pyhät puut]. Ja rakenna Herralle, sinun Jumalallesi, alttari tämän kiven päälle, määrättyyn paikkaan, ja ota toinen härkä ja uhraa polttouhri puiden puulla, jotka olet kaatanut." Tuomarien kirja 6:25,26

Gideon noudatti näitä ohjeita. Hän käytti kymmenen palvelijansa apua ja "teki niin kuin Herra oli hänelle käskenyt". Hän suoritti ohjeet yöllä, koska pelkäsi isänsä perheen reaktiota ja ajatteli, että olisi parasta saada teko suoritettua ennen kuin he huomaavat sen. Gideon ei aliarvioinut Baal- -palvojien väkivaltaista reaktiota. Kun "kaupungin miehet"

saivat tietää, mitä oli tehty ja että Gideon oli vastuussa siitä, he vaativat hänen kuolemaansa. jakeet 27-30

He esittivät tämän vaatimuksen Gideonin isälle Joasille. Joas, joka oli perustanut Baalin alttarin ja lehtometsän, jotka hänen poikansa oli tuhonnut, vastasi kuitenkin Gideonin hengen vaatijoille: "Aiotko puolustaa Baalia? Aiotko pelastaa hänet? Se, joka puolustaa häntä, teloittakoon hänet vielä aamulla. Jos hän on jumala, puolustakoon hän itseään, koska joku on tuhonnut hänen alttarinsa." Tuomarien kirja 6:31

Joas oli ilmeisesti vaikuttunut siitä, että Baal ei ollut pystynyt estämään oman alttarinsa tuhoamista. Viisaasti hänen myötätuntonsa kääntyi Gideonia kohti, ja hänen luottamuksensa Israelin Jumalaan kasvoi. "Sinä päivänä" Joas kutsui poikaansa "Jerubbaaliksi [hepreaksi: anna Baalin taistella] ja sanoi: "Annetaan Baalin puolustaa itseään, koska hän on kaatanut hänen alttarinsa." jae 32

Armeija kokoontui

Välitön kriisi kehittyi. Kirjoituksessa kerrotaan, että "silloin kaikki midianilaiset ja amalekilaiset ja idän lapset kokoontuivat ja menivät yli ja leiriytyivät

Lokakuu 2025

Jisreelin laaksoon. Mutta Herran Henki tuli Gideonin ylle.” Hän puhalteli trumpettiin, ja hänen isänsä talon miehet kokoontuivat hänen luokseen. Hän lähetti myös sanansaattajat ”kaikkialle Manasseen alueelle, ja hekin kokoontuivat hänen luokseen. Hän lähetti sanansaattajat myös Asheriin, Sebuloniin ja Naftaliin, ja he tulivat heitä vastaan.” (jakeet 33–35). Asiat etenivät nopeasti, ja Gideon huomasi pian olevansa ympäröity armeijalla, joka oli valmis seuraamaan hänen johtajuuttaan hyökkäyksessä Israelin vihollisia vastaan. Sille, jota oli pidetty vähäisimpänä isänsä talossa, tämä oli varmasti melko yllättävä käänne, eikä ole ihme, että hän tunsu tarvitsevansa lisää varmuutta Herralta.

”Gideon sanoi Jumalalle: ’Jos sinä pelastat Israelin minun kädelläni, kuten olet sanonut, niin katso, minä panen villan villanpalan lattialle; ja jos kaste on vain villanpalan päällä ja kaikki maa sen ympärillä on kuiva, niin minä tiedän, että sinä pelastat Israelin minun kädelläni, kuten olet sanonut’” (jakeet 36, 37). Herra oli kärsivällinen Gideonin kanssa ja kunnioitti hänen pyyntöään. Seuraavana aamuna, kun hän tarkasteli villaa, se oli läpimärkä ja sisälsi, kuten kertomuksessa sanotaan, ”kulhoon täyden veden”, kun taas maa sen ympärillä oli kuiva. Tämän olisi

pitänyt olla hyvin vakuuttavaa, mutta Gideon ei ollut vielääkään täysin tyytyväinen. Varmistaakseen asian vielä kerran, hän käänsi ehdot ympäri ja pyysi Herralta toisessa kokeessa, että villa pysyisi kuivana ja kaste putoaisi ympäröivälle maalle.

Gideon tajusi pyytävänsä paljon ja sanoi Jumalalle: "Älä suutu minulle, minä puhun vielä tämän yhden kerran." Jälleen Herra suostui Gideonin pyyntöön, "sillä villavaate oli kuiva, mutta koko maa oli kasteinen" (jakeet 39, 40). On syytä muistaa, että Gideon eli aikana, jolloin Israelin kansa oli ajautunut epäjumalanpalvontaan ja ollut vuosia vihollistensa sortamana. Hänellä ei ollut juurikaan tai lainkaan henkilökohtaista kokemusta tai havaintoja, joihin hänen uskonsa Herraan olisi voinut perustua. Kuten Mooses neljäkymmenen vuoden jälkeen Midianissa, Gideon tarvitsi monin tavoin varmistusta siitä, että hänet oli kutsuttu vapauttamaan kansansa.

Juuri tämä itseluottamuksen puute mahdollisti sen, että Herra pystyi käyttämään Gideonia niin ihmeellisellä tavalla. Herra halusi kuitenkin opettaa hänelle vielä toisenkin asian, nimittäin sen, ettei hän saisi luottaa lukumäärän voimaan. Jumala sanoi hänelle, että armeija, jonka hän oli koonnut, oli aivan liian suuri. " kansa, joka on sinun kanssasi, on liian

suuri, jotta voisin antaa midianilaiset heidän käsiinsä, ettei Israel ylpeilisi minua vastaan sanoen: Minun oma käteni on minut pelastanut.” Tuomarien kirja 7:2

Gideonin käyttöön asettuneen vapaaehtoisen armeijan alkuperäinen koko oli kolmekymmentäkaksi tuhatta miestä. Herran ohjeiden mukaisesti hän käski miehilleen, että kaikki pelokkaat palaisivat koteihinsa. ”Ja kansasta palasi kaksikymmentäkaksi tuhatta miestä, ja jäljelle jäi kymmenentuhatta” (jaa 3). Sitten Herra sanoi Gideonille: ”Miehiä on vielä liikaa. Vie heidät veden ääreen, niin minä harvennan heitä siellä. Jos minä sanon: 'Tämä menköön sinun kanssasi', niin hän menee; mutta jos minä sanon: 'Tämä ei mene sinun kanssasi', niin hän ei mene.” jae 4

Koe oli yksinkertainen. Erotta ne, jotka nuolevat vettä kielellään kuin koirat, niistä, jotka polvistuvat juomaan.” Vain kolmesataa kymmenestä tuhannesta nuolaisi vettä ”käden suuhunsa laittamalla” ja pystyi siten tarkkailemaan tarkasti juodessaan. Nämä kolmesataa muodostivat koko armeijan, jota Gideon johti midianilaisia vastaan. jakeet 5-7

Lisää vahvistusta

Israelin vihollisten valtava armeija oli leiriytynyt Jisreelin laaksoon. Gideon tarvitsi epäilemättä lisää varmuutta siitä, että niin suuri aseistettu joukko voitaisiin kukistaa vain kolmensadan miehen voimin. "Samana yönä" Herra käski Gideonia ottamaan palvelijansa Puran mukaansa midianilaisten leiriin, "niin kuulet, mitä he sanovat". Herra sanoi hänelle, että kuulemansa antaisi hänelle rohkeutta myöhemmin tehtävään hyökkäykseen. jakeet 9-11

Tämä vierailu midianilaisten leirissä tehtiin yöllä, eikä heidän vartijansa huomanneet sitä. "Gideon saapui juuri kun eräs mies kertoi ystävälleen unestaan. Minä näin unta, hän sanoi. Pyöreä ohra-leipä putosi midianilaisten leiriin. Se osui telttaan niin voimakkaasti, että telttä kaatui ja romahti. Hänen ystävänsä vastasi: 'Tämä voi olla vain israelilaisen Joasin pojan Gideonin miekka. Jumala on antanut midianilaiset ja koko leirin hänen käsiinsä' (jakeet 13,14). Kuultuaan tämän unen ja sen tulkinnan Gideon sai tarvitsemansa varmuuden siitä, että pieni kolmesataa miehen joukko, jonka Jumala oli valinnut hänen armeijakseen, voisi todella voittaa midianilaiset. Palattuaan sotilaidensa luo hän sanoi:

"Nouskaa, , sillä Herra on antanut midianilaisten joukot teidän käsiinne." jae 15

Gideonin kolmesataa sotilasta eivät olleet saaneet aseita, mutta nyt hän antoi jokaiselle trumpetin, savikannun ja lampun tai soihtun, joka oli tarkoitus laittaa kannuun. On epätodennäköistä, että mikään muu armeija ihmiskunnan historiassa olisi ollut varustettu tällä tavalla. Vaikka kirjassa ei niin sanota, ei ole epäilystäkään siitä, että Gideonin taistelutapa ja hyökkäyssuunnitelma olivat Herran ohjaamia. Varustettuaan joukkonsa aseilla Gideon jakoi ne kolmeen ryhmään ja asetti ne kukkuloiden rinteille ympäröimään Midianin armeijaa, joka oli leiriytynyt laaksoon. Gideon otti paikkansa yhden pienen joukon kanssa. Tuomarien kirja 7:16

Hän käski kaikkia tekemään samoin kuin hän. Kun hän puhalteli trumpettiaan, heidän piti puhaltaa omiaan. Samalla heidän piti rikkoa kannut, joita he olivat käyttäneet kynttilöiden piilottamiseen. Sitten heidän piti huutaa: "Herran ja Gideonin miekka" (jakeet 17, 18). Midianilainen, joka aiemmin oli tulkinnut toverinsa unen, oli sanonut: "Tämä voi olla vain Gideonin miekka." Luultavasti monet midianilaiset olivat kuulleet tästä unesta ja sen

tulkinnasta, joten kun he kuulivat kolmesata in huudon, he varmasti ajattelivat unen toteutuvan.

Ilmeisesti Gideonin strategiassa oli enemmän kuin mitä pinnalta näkyi. Vaikka hänen armeijansa oli pieni, hän oli sijoittanut sen siten, että se käytännössä ympäröi midianilaisten leirin. Yleensä vain armeijan kapteenit soittivat trumpetteja ja kantoivat soihtuja, ja kun midianilaiset kuulivat kolmesataa trumpettia soivan ja näkivät kolmesataa välkkyvää soihtua ympäröivän heitä joka puolelta, he varmasti saivat vaikutelman, että heitä hyökkäsi valtava armeija. Nykyään voisimme kutsua tällaista strategiaa ”psykologiseksi sodankäynniksi”.

Kun kolmesataa miestä puhaltivat trumpettejaan, rikkoivat kannujaan, pitivät soihtujaan ja huusivat ”Herran ja Gideonin miekka”, pelko ja paniikki levisivät vihollisen joukkojen keskuudessa. ”Herra käänsi jokaisen miekan hänen toveriaan vastaan, koko joukon läpi” (jakeet 19–22). Kun midianilaiset hyökkäsivät toisiaan vastaan, he pakenivat. Israelilaiset ajoivat heitä takaa ja lopulta vangitsivat ja surmasivat heidän ruhtinaansa ja kuninkaansa (Tuomarien kirja 7:23–25; 8:1–21). Israelin voitto oli täydellinen.

Gideon on yksi Raamatun nöyristä ja samalla kyvykkäimmistä valtiomiehistä. Kun Herran enkeli puhui hänelle ensimmäisen kerran, hän selitti olevansa vähäisin isänsä talossa, ja hän säilytti tämän nöyryyden hengen. Hän kuuli midianilaisten käyttävän ilmausta ”Gideonin miekka”, mutta kun hän käski pientä armeijaansa käyttämään sitä taisteluhuudona, hän lisäsi siihen Jumalan nimen ja asetti sen ensimmäiseksi: ”Herran ja Gideonin miekka”.

Kun hänen voittonsa olivat täydelliset, ”Israelin miehet sanoivat Gideonille: Hallitse meitä, sinä ja sinun poikasi ja sinun poikasi poika, sillä sinä olet vapauttanut meidät midianilaisten käsistä”. Tässäkin kuitenkin ilmenee Gideonin nöyryys ja oikea näkökulma. Hän vastasi tähän pyyntöön sanoen: ”En minä hallitse teitä, eikä poikani hallitse teitä, vaan Herra hallitsee teitä” (Tuomarien kirja 8:22,23). Näin tämä uskollinen tuomari Israelissa piti jälleen Herran kansansa edessä korostaen, että vain kuuliaisuudella Häntä kohtaan he voisivat odottaa pysyvänsä vapaana ja menestyvänä.

Gideonin esimerkin ja uskollisen tuomarinviran tulokset kestivät vain niin kauan kuin hän eli. ”Hetä

kun Gideon oli kuollut, ... Israelin lapset kääntyivät jälleen ja ryhtyivät haureuteen Baalien perässä ja ottiv in Baalberithin jumalakseen. Ja Israelin lapset eivät muistaneet Herraa, Jumalaansa, joka oli vapauttanut heidät kaikkien vihollistensa käsistä joka puolelta. Eivätkä he osoittaneet ystävällisyyttä Jerubbaalin, eli Gideonin, suvulle, sen hyvyyden mukaan, jonka hän oli osoittanut Israelille.” Tuomarien kirja 8:33-35

Jefta ja hänen tyttärensä

Gideonin kuoleman ja hänen poikansa Abimelekin pahuuden jälkeen Herra nosti joukon tuomareita johtamaan Israelin asioita, mutta heistä ei ole juurikaan tai lainkaan tietoa, ennen kuin pääsemme Jephthahiin, Gileadin poikaan. Jefta esitetään mahtavana ja urheana miehenä, mutta hänen veljensä hylkäsivät hänet, koska hän oli ”vieraan naisen” poika, ja hän ”pakeni veljiensä luota ja asui Tobin maassa”. Tuomarien kirja 11:1-3

Jeftan kyvyt johtajana ja soturina tunnustettiin ilmeisesti jopa niiden keskuudessa, jotka pitivät itseään sosiaalisesti ylivoimaisina. Kun Israel joutui ammonilaisten ankarasti sortamaksi, vanhimmat etsivät Jeftan ja pyysivät hänen apuaan, lupaamalla

hänelle kansan johtajuuden, kun hän olisi voittanut ammonilaiset (). Jefta suostui vastahakoisesti ja voitti, aivan kuten muutkin sotapäälliköt olivat aiemmin voittaneet, kun Herran siunaus oli heidän päällään. jakeet 4-32

Jephthahin nimi on kuitenkin näkyvästi esillä pyhissä kirjoituksissa, ei hänen sotilaallisen osaamisensa vuoksi, vaan hänen Herralle antamansa lupauksen vuoksi, jonka hän teki odottaessaan voittoa, jonka jumalallinen apu hänelle antaisi. Lupaus oli, että ensimmäinen, joka tulisi ulos hänen talostaan, kun hän palasi taistelusta, uhrattaisiin Herralle. jakeet 30,31

Kun Jefta palasi taistelusta, hänen nuori tyttärensä, ainoa lapsensa, tuli ensimmäisenä ulos talosta häntä vastaan. Kertomuksessa sanotaan: "Kun hän näki tyttärensä, hän repäisi vaatteensa ja sanoi: 'Voi, tyttäreni! Sinä olet tuhonnut minut täysin! Olet tuonut minulle onnettomuuden! Sillä olen tehnyt lupauksen Herralle, enkä voi perua sitä.'" jakeet 34,35

Israelin aatelisten keskuudessa lupauksen antaminen Herralle oli hyvin vakava asia. Salomo kirjoitti, että on parempi olla antamatta lupausta kuin antaa lupaus ja jättää se täyttämättä (Saarnaaja

5:4,5). Jefta oli tätä mieltä, ja vaikka hänen lupauksensa osoittautuikin paljon kalliimmaksi kuin hän oli odottanut, hän ei nähnyt mitään keinoa muuttaa sitä, koska oli ottanut niin vakavan velvoitteen. Hänen tyttärensä ei kapinoinut. Hän ymmärsi tilanteen ja pyysi vain kahta kuukautta, joiden aikana, kuten kirjassa sanotaan, ”minä saan mennä vuorille ja surra neitsyyttäni, minä ja ystäväni”. Jefta suostui tähän pyyntöön. Kahden kuukauden kuluttua ”hän palasi isänsä luo, joka teki hänelle niin kuin oli luvannut, eikä hän tuntenut miestä”. Tuomarien kirja 11:36-39

Yleisesti oletetaan, että Jefta todella uhrasi tyttärensä, kuten härkä tai vuohi uhrataan. Raamatun kertomuksen pintapuolinen lukeminen tukee tätä näkemystä. Joissakin raamatunkäännöksissä jakeen 40 käännös näyttää kuitenkin antavan toisenlaisen tulkinnan. Siinä selitetään, että Israelin tyttäret menivät vuosittain ”puhumaan Jefthan tyttäreille Gileadista neljä päivää vuodessa”.

Tämä, kuten jae 39 selittää, tuli ”tavaksi Israelissa”. Jefthan tytär on täytynyt jäädä eloon, muuten Israelin naiset eivät olisi voineet keskustella hänen kanssaan joka vuosi. Tarkastelemalla kertomusta

huolellisemmin käy ilmi, että todellisuudessa kyse oli siitä, että tyttö pysyi neitsyenä koko elämänsä ajan, mikä israelilaisten näkökulmasta oli valtava uhraus, jota isä pyysi häneltä.

Tämä ajatus käy ilmi kertomuksesta. Kun Jefta selitti kantansa tyttärelleen ja tämä pyysi kahden kuukauden armonaikaa, hän ei pyytänyt näitä kahta kuukautta valmistautuakseen kuolemaan, kuten jotkut kommentaattorit selittävät, vaan surraakseen neitsyyttään. (Tuomarien kirja 11:37). Kun hän palasi ja hänen isänsä ”teki hänelle sen, minkä oli vannonut”, selitetään, että ”hän ei ollut tuntenut miestä”. Jefta oli ”Herran Hengen” johdatettu (Jae 29). Sellaisena hän ei olisi tehnyt lupasta uhrata tytärtään, sillä se oli Mooseksen lain mukaan kiellettyä. 5. Mooseksen kirja 12:29-31

Voitettuaan ammonilaiset Jefta katsoi tarpeelliseksi tukahduttaa efraimilaisille Israelissa syntynyt kapina. Kapina johtui suurelta osin siitä, että efraimilaiset väittivät Jeftan jättäneen pyytämättä heidän apuaan ammonilaisten kukistamisessa. Heidän väitteensä ei ollut totta, ja Jefta tukahdutti kapinan menestyksekkäästi. Jeftan elämästä ei ole muita tietoja – vain se, että hänen tuomarinvirkansa kesti

kuusi vuotta, ja sitten hän kuoli. Tuomarien kirja 12:1-7

Voimakas Simson

Jeftan kuoleman jälkeen useat muut tuomarit palvelivat Israelin kansaa, mutta heidät mainitaan vain ohimennen. Seuraava tuomari, joka nousee esiin, on Manoahin poika Simson. Hänet nostettiin tuomariksi, koska, kuten aiemminkin, ”Israelin lapset tekivät jälleen pahaa Herran silmissä”. Rangaistukseksi ”Herra antoi heidät filistealaisten käsiin neljäksikymmeneksi vuodeksi”. Tuomarien kirja 13:1

Simsonin äiti oli ollut hedelmätön, mutta enkeli ilmestyi hänelle ja ilmoitti, että hän saisi pojan. Manoah, hänen miehensä, ei ollut paikalla, kun tämä tapahtui, ja hän rukoili, että hänkin saisi nähdä tämän vieraan, jota ei vielä tunnistettu enkeliksi. Tämä pyyntö täytettiin, ja keskustelun aikana enkelin kanssa Manoah uhrasi vuohen kalliolla, ja kun se paloi, enkeli nousi heistä liekkien keskellä. Silloin he tiesivät, että heitä oli käynyt enkelin vierailu, joka painotti heille, kuinka tärkeä heidän syntyvä poikansa Samson oli Israelille. Hän olisi, kuten enkeli

oli selittänyt, se, joka ”alkaa vapauttaa Israelin filistealaisten käsistä”. Jakeet 2–24

Herran ohjeiden mukaisesti Samsonin päätä ei ajeltu lapsuudesta lähtien, sillä hänen vanhemmilleen oli annettu ohjeet, että hänestä tulisi elinikäinen nasirilainen. Juutalaisen lain mukaan, kuten 4. Mooseksen kirjan 6:1-21:ssä on kirjoitettu, nasirilainen oli henkilö, joka oli erotettu muista ihmisistä ja omistautunut yksinomaan Herran palvelemiseen joko rajoitetuksi ajaksi tai eliniäksi. Yksi nasirilaisen ulkoisista tunnusmerkeistä oli leikkaamaton tukka.

Simson on tunnettu suuresta voimastaan. Samalla kuitenkin, Uuden testamentin normien mukaan, hänen henkilökohtaista elämänsä ei voida kehua. Siitä huolimatta hän oli sydämessään selvästi uskollinen Jumalalle, joten Heprealaiskirjeessä hänet mainitaan yhtenä muinaisista uskon sankareista, kuten aiemmin mainitut Gideon ja Jefta. Heprealaiskirje 11:32

Vaikka Simson oli naimisissa, hän tapasi jonkin ajan kuluttua ”naisen, jonka nimi oli Delila” (Tuomarien kirja 16:4). Delilan painostuksesta hän paljasti Delilalle, että hänen voimansa salaisuus oli hänen

hiuksissaan (jakeet 15–17). Emme saa olettaa tästä, että Samsonilla oli jokin salaperäinen tapa, jolla voima virtoi hänen hiuksistaan hänen ruumiiseensa. Ajatuksena näyttää olevan, että niin kauan kuin hän säilytti hiuksensa, jotka olivat merkki omistautumisesta Jumalalle, hän sai Herralta voiman suorittaa hänestä kerrottuja mahtavia voimainnäytöksiä.

Saatuaan tietää Samsonin hiusten salaisuuden Delila käytti tilaisuutta hyväkseen ja pyysi miestä leikkaamaan Samsonin hiukset hänen nukkuessaan. Luultavasti Herra ei olisi sallinut tätä, ellei Samson olisi rikkonut lupaustaan omistautua Jumalalle flirttailemalla Delilan kanssa. Kun Samsonin hiukset olivat poissa, Herra veti tukensa pois, ja filistealaiset vangitsivat Samsonin, puhkaisivat hänen silmänsä ja heittivät hänet vankilaan. jakeet 19–21

Koska Simson oli Herran antamalla voimalla kiusannut filistealaisia niin kauan, he riemuitsivat siitä, että nyt he olivat saaneet hänet hallintaansa. He varmistivat kaksinkertaisesti, ettei hän pääsisi pakenemaan, sitomalla hänet pronssikahleilla. Juhliakseen voittoaan mahtavasta Simsonista filistealaisten ruhtinaat kokoontuivat yhteen uhraamaan jumalalleen Dagonille. jakeet 23,24

Tämä kokoontuminen tapahtui heidän pakanallisessa temppelissään, ja se oli suuri kokous. ”Talo oli täynnä miehiä ja naisia, ja kaikki filistealaisten ruhtinaat olivat siellä; ja katolla oli noin kolmetuhatta miestä ja naista, jotka katselivat, kun Simson viihdytti heitä” (jakeet 25–27). Mikä nöyryytys mahtavalle Simsonille!

Tilanne muuttui pian. Samsonin usko tuli apuun. Hänen hiuksensa olivat alkaneet kasvaa uudelleen, ja hän pyysi Herraa auttamaan häntä jälleen kerran, jotta hän voisi kostaa filistealaisille. Se, mitä sitten tapahtui, on hyvin tunnettu. Hän asettui kahden rakennuksen kattoa tukevan pylvään väliin, työnsi ne erilleen, ”ja talo romahti herrojen ja kaikkien siellä olleiden ihmisten päälle. Niinpä hän surmasi kuollessaan enemmän ihmisiä kuin elinaikanaan.” jakeet 22, 28–30

Jälleen kerran meidän on oletettava, että se oli Herran antama erityinen voima, joka tuhosi filistealaisten temppelin. Kaikki Simsonin voimainnäytöt olivat yhtä suuria ihmeitä kuin Jerikon muurien tuhoaminen tai Punaisenmeren jakaminen. Miksi Herra päätti ilmentää voimansa ihmisen kautta, emme ehkä koskaan tule tietämään, paitsi että se

auttaa havainnollistamaan, että Jumalamme ei ole millään tavalla rajoitettu keinoissa, joita hän voi käyttää tavoitteidensa saavuttamiseksi.

Tulevat tuomarit

Kristus ja hänen uskolliset seuraajansa nykyajalla ovat tuomareita tuossa tulevassa tuomion ajassa. (Apostolien teot 17:31; 1. Korinttilaisille 6:2). Aivan kuten Israel joutui vihollistensa orjuuteen, koska se ei noudattanut jumalallista lakia, niin koko maailma on nyt synnin ja kuoleman orjuudessa – sekä juutalaiset että pakanoita. Kuitenkin Jumalan määräämänä aikana hän nostaa esiin nämä tuomarit, jotka on valmistettu etukäteen tätä suurta vastuuta varten, ja heidän kauttaan kaikki halukkaat ja tottelevaiset ihmiset vapautetaan kuolemasta. Se on loistava näkymä!